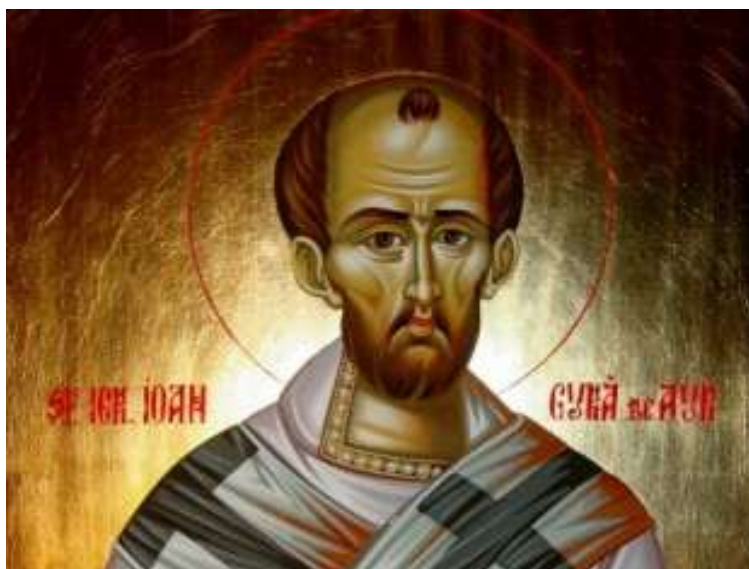

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și cincea după Rusalii

Astăzi: Sf. Ier. Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului, și mama sa, Sf. Antuza

O rugăciune propusă de Sfântul Ioan Gură de Aur

„Aceasta să fie treaba voastră, zice, ca în rugăciuni să mulțumiți lui Dumnezeu, și pentru cele văzute și pentru cele nevăzute, și pentru cele ce am făcut, fie de voie, fie de nevoie, și pentru împărăția cerurilor, și pentru gheenă și pentru necazuri, și pentru liniștea ce o avem. Căci acesta este obiceiul sfinților de a se ruga și a mulțumi pentru binefacerile comune”.

Eu cunosc un bărbat sfânt care se ruga în așa fel. Nimic nu zicea decât aceasta:

„Mulțumim ție Doamne, pentru toate binefacerile Tale, care din ziua dintâi și până în ceasul acesta ai făcut cu noi nevrednicii. Îți mulțumim pentru cele care le știm și care nu le știm, pentru cele arătate și cele nearătate, pentru cele cu fapta și cu cuvântul, pentru cele de voie și fără de voie, și pentru toate cele făcute cu noi nevrednicii. Îți mulțumim pentru necazuri și pentru liniște, pentru Împărăția cerurilor.

Te rugăm, păzește sufletul nostru ca să fie sfânt, având cugetul curat și vrednic de filantropia Ta. Tu, care ne-ai iubit pe noi într-atât, încât ai dat și pe Fiul Tău Cel Unul Născut pentru noi, învrednicește-ne a ne face vrednici de iubirea Ta.

Dă-ne înțelepciunea întru cuvântul Tău și întru frica Ta.

Unule Născut Hristoase, însuflă-ne puterea cea de la tine.

Tu Dumnezeule care ai dat pre Fiul Tău Cel Unul Născut pentru noi, și ai trimis pe Duhul Tău cel Sfânt, spre iertarea păcatelor noastre, iartă-ne nouă orice am greșit, cu voie, sau fără de voie, și nu ne socoti păcatele noastre.

Pomenește Doamne, pe toți care cheamă în ajutor numele Tău cel sfânt întru adevăr.

Pomenește pre toți care ne-au făcut nouă bine, sau ne-au voit rele, căci toți suntem oameni”.

Apoi adăugând rugăciunea credincioșilor, sfârșea cu aceasta ca legătură, făcând rugăciunea pentru toți.

Evanghelia Duminicii a douăzeci și cincea după Rusalii
Pilda samarineanului milostiv
Luca 10, 25-37

În vremea aceea a venit la Iisus un învățător de lege, ispitindu-L și întrebându-L: Învățătorule, ce să fac eu ca să moștenesc viața de veci? Dar Iisus l-a întrebat: ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzând, a zis: să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată vârtutea ta și din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși. Atunci Iisus i-a spus: drept ai răspuns, fă aceasta și vei fi viu. Dar el, voind să se îndreptățească pe sine, a zis către Iisus: și cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: un om oarecare se cobora din Ierusalim în Ierihon și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, s-au dus, lăsându-l abia viu. Din întâmplare un preot cobora pe calea aceea, dar, văzându-l, a trecut pe alături. Tot așa și un levit, sosind la acel loc, a venit, a văzut și a trecut pe alături. Dar un samarinean care era călător, ajungând lângă el și văzându-l, i s-a făcut lui milă de el și, apropiindu-se, i-a legat rănilor turnând peste ele untdelemn și vin; apoi, punându-l pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a avut grijă de el. Iar a doua zi, la plecare, scoțând doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: ai grijă de el și ce vei mai cheltui, când mă voi întoarce, eu îți voi da înapoi. Deci care din acești trei îți se pare că a fost aproapele celui care căzuse în mâinile tâlharilor? Iar el a răspuns: cel care a făcut milă cu el. Atunci Iisus a zis către el: de-te de fă și tu asemenea.

O nouă muceniță înscrisă în calendarul Bisericii Ortodoxe Române: Sf. Agnia

Sfântul Sinod a aprobat înscrierea Sfintei Mucenițe Agnia (prăznuită la 21 ianuarie) în calendarul Bisericii Ortodoxe Române. Hotărârea a fost adoptată în ședința de lucru desfășurată în ziua de 29 octombrie 2016, în Sala Sinodală din Reședința Patriarhală.

În continuare vă prezentăm viața sfintei:

Sfânta Muceniță Agnia s-a născut în Roma cea veche, din părinți creștini, și a fost crescută de dânsii într-o bună credință; iar în anul al treisprezecelea al vieții sale, prin moartea cea vremelnică a scăpat de aici și viața cea nesfârșită a aflat-o; deci pe singur Dătătorul de viață L-a iubit și de Acela din tinerețe s-a lipit. Tânără era cu anii, dar bătrână cu înțelegerea cea desăvârșită, tânără cu trupul, iar în sufletul ei era înțelepciunea cărunțelor; era frumoasă la față, dar mai frumoasă cu credința. Aceasta cu dragostea dulcelui ei Iisus, Celui ce S-a născut din curată Fecioară, rânindu-se, fecioria sa a logodit-o Lui și afară de El pe nimeni altul n-a voit să-L aibă sieși logodnic.

Fiind de bun neam și prea frumoasă, prin frumusețea sa a atras la sine ochii și inima oarecărui tânăr, care era fiul lui Simfronie, eparhul cetății; încât când se întorcea de la școala fecioarelor, văzând-o acela, îndată s-a robit spre dragostea ei; și degrabă întrebând și aflând casa părinților ei, multe daruri a început a-i trimite ei și multe îi făgăduia, voind să-i fie mireasă și să se unească cu dânsul prin nuntă. Iar Sfânta Agnia toate darurile acelea le lepăda ca pe niște gunoaie, întru nimic socotindu-le și spunând că ea este logodită Mirelui Celui mai bun, de la Care are darurile cele înalte și mai scumpe și Aceluia mireasă fiind, nu poate să-l lase pe El și să-și schimbe dragostea și credința ei.

Dar tânărul, din zi în zi cu mai mare dragoste se apropia de dânsa și se zicea despre el că este mai cinstit și mai bogat decât alți tineri de bun neam; dar socotind că fecioara mai mari daruri voiește de la dânsul, i-a trimis mai multe și mai scumpe decât cele dintâi, adică pietre și mărgăritare, podoabe și haine de mult preț; și el însuși le-a adus la dânsa, rugând-o pe de o parte singur, iar pe de alta prin cunoscuți, prieteni și vecini, ca pe nimeni mai mult decât pe el să nu cinstească, știindu-i numele cel bun al său, bogățiile, casele și moștenirile cărora ea poate să fie stăpână, de va voi să se logodească cu el.

Atunci, pe față a început a-i grăi lui sfânta: „Du-te de la mine aprinzătorule al vâpâii păcatului, pătimășule ne iubitor al curăției și mâncarea cea pregătită morții celei veșnice; depărtează-te de la mine, de vreme ce te-a întrecut pe tine alt iubitor al meu, care fără de asemănare mai mari frumuseți mi-a dăruit și cu inelul credinței Sale m-a logodit, dar tu nici cu neamul, nici cu dragostea nu poți să te asemeni Lui.

Acela a pus pe mine podoaba cea scumpă a înfrumusețării celei duhovnicești, dreapta mea și grumazul meu le-a înveselit cu pietre de mai mult preț, a pus în urechile mele cercei de mărgăritare fără de preț și m-a încins cu mărgăritare de lumină strălucitoare. El a pus semn în fața mea, ca astfel pe nici un iubitor să nu-l voiesc decât pe El. M-a îmbrăcat cu haină țesută cu aur și cu nenumărate podoabe m-a înfrumusețat, și arătându-mi și o comoară fără de preț, a făgăduit ca să mi-o dea mie, de voi păzi credința către El; deci nu pot să caut spre altcineva, ca să nu necinstesc pe iubitorul meu cel dintâi, nici nu pot să-L las pe Acela cu care, prin legătura dragostei tare sunt legată, al Cărui bun neam este mai înalt, puterea mai mare, podoaba mai frumoasă, dragostea mai dulce, tot dorul covârșind, Cel care a

pregătit mie acum cămara, al Cărui glas este dulce.

Acum a plecat din gura Lui lapte și miere, acum cu brațele Sale cele curate m-a cuprins pe mine, inima Lui cu inima mea acum S-a unit și sângele Lui a înfrumusețat fața mea. Cel a Cărui Maică este o Fecioară nenuntată, Căruia îngeri îi slujesc și soarele și luna de frumusețea Lui se minunează, care prin porunca Lui morții înviază, prin atingerea Lui bolnavii se tămăduiesc și ale Cărui bogății niciodată nu se împuținează și vistierile nu-L ispitesc. Aceluia Unul îi păzesc credința și Lui cu toată osârdia mă încredințez; și când îl am pe Acela tovarăș, fecioară rămân, iubindu-L, fără prihană sunt, și atingându-mă de El, curată rămân; nici nu voiesc să fac după nuntă fiu, ci mă duc unde nu este durere și roadele bune în toate zilele se înmulțesc”.

Auzind acestea nebunul de tânăr, mai mult s-a cuprins cu nesățioasa dragoste către dânsa și bolind cu inima, din rânirea de dragoste a căzut în grea boală de jale și de mahnire; deci, pe pat zăcând și din adâncul inimii cu greu suspinând, și-a arătat la doctori rana inimii sale. Iar tatăl lui, când a auzit acestea, cercetând pricina bolii, îndată a trimis la fecioară și la părinții ei, dorind să o logodească ca mireasă fiului lor. Iar ea s-a lepădat ca și întâi, zicând: „Nicidecum nu mă voi lepăda de Cel mai înainte logodnic al meu”.

Dar eparhul cu mânie întreba cu dinadinsul: cine este cel ce voiește să se asemene cu fiul său și să-mi defăimeze casa? Atunci cineva din cei ce stăteau de față i-a spus că Agnia este din tinerețe creștină și de vrăjile creștinești atâta este înșelată, încât pe Hristos, pe care creștinii îl au ca Dumnezeu, îl socotește că îi este ca și logodnic. Acestea auzindu-le eparhul, s-a bucurat, de vreme ce putea, fiind judecător, ca pe cea nevinovată de pedeapsă să o judece pentru necinstirea zeilor săi și nădăjduia ca, cu puterea sa, să o silească spre însoțirea cu fiul lui.

Drept aceea, îndată trimițându-și slugile, a adus-o înaintea judecății sale păgânești. Unde mai întâi cu momiri, apoi cu îngroziri se ispitesc și se nevoia să o întoarcă de la Hristos și de la fecioria cea făgăduită Lui. Însă fecioara lui Hristos nici de momire nu se înșela, nici de îngrozire nu se înfricoșă; ci, fiind îmbărbătată cu mîntea, de cel ce o înfricoșă și de cel ce o momea își bătea joc.

Văzând Sofronie eparhul o bărbăție ca aceea a fecioarei, spre părinții ei s-a întors și cu ei despre logodnic a vorbit foarte mult. Dar de vreme ce erau de bun neam, necutezând ca să le facă lor silire, îi sfătuia ca u adevărat să îndemne pe fiica lor spre nuntă; dar ei se lepădau, zicând: „Noi, o! eparhule, nu putem a o îndemna, căci precum din copilărie ei îi știm gândul, aceasta niciodată nu o vom face, nici de la scopul său cândva nu se va întoarce”. Atunci eparhul iarăși punând înaintea fecioara la judecată și multe vorbindu-i despre dragostea trupeză și de însoțire, când a părăsit tot cuvântul cel amăgitor și momitor, la sfârșit a zis: „Din două una să-ți alegi ție: sau să te unești cu nunta fiului meu, sau zeitei Vesta, dacă dorești fecioria să-ți păstrezi, întru veșnică slujbă să te dai; căci niște fecioare ca acestea îi trebuiesc ei”.

La aceste cuvinte ale aceluia, fericita Agnia a răspuns: „Dacă pe fiul tău, care este răzvrătit de nebuna poftă, dar ca om are minte și poate vedea, umbla și gusta bunătățile lumii acesteia, eu însă nu pot, pentru Hristos al meu, nici măcar a căuta spre dânsul, apoi cum aș putea să cinstesc pe idolul cel surd, mut, neînsuflețit și nepriceput? Și, ca să nu fac străbătute Atotputernicului Dumnezeu, capul meu nu-l voi pleca la piatra cea nesimțită, știind cu încredințare că nu este alt Dumnezeu afară de Acela Care a făcut cerul și pământul, prin Fiul Său, Domnul nostru Iisus Hristos, Care pentru noi S-a întrupat și a treia zi a înviat; Care acum la ceruri împărățește cu împărăție fără de sfârșit. Acestuia eu îi slujesc și mă închin ca unui Dumnezeu adevărat și viu. Iar pe zeita tă cea mincinoasă și pe necurații voștri zei îi blestem”.

Acestea auzindu-le eparhul Sofronie, i-a zis: „Îți crut tinerețile tale și hulele pe care le-ai zis contra zeilor noștri le iert ție, că te văd că nu ai înțelegere desăvârșită; deci, cruță-te și tu singură pe tine și nu mânia pe zei”.

Iar Sfânta Agnia a zis: „Pentru ce tinerețile mele ca nedesăvârșite și nepricepute le socotești; ce ție se pare că-mi trebuie vreo milă de la tine? Deci, să știi că credința se păstrează nu în ani și în vârsta trupului, ci întru înțelegere, căci Dumnezeu Atotputernicul laudă mai mult mîntea decât anii și binevoiește înțelegerea mai mult decât anii. Iar zeii tăi, întru a cărora urgisire nu dorești a fi eu, lasă-i ca singuri să se mînie asupra mea, singuri să-mi grăiască și să-mi poruncească, ca să-i cinstesc și să mă închin lor”. Zis-a eparhul: „Una din două să-ți alegi: sau cu alte fecioare, spre lauda casei tale, să jertfești zeitei Vesta, sau să mergi în casa de desfrânare spre veșnica ocară a numelui tău, la femeii fără de rușine”.

(continuare în numărul viitor)

Sf. Ioan Gură de Aur despre adevărata prietenie dintre oameni

Una din coordonatele principale ale umanismului hrisostomic relevat în conținutul operelor sale este prietenia și dragostea. Rareori în literatură întâlnim vorbindu-se așa de frumos despre acestea.

Nu mulți Părinți sau scriitori bisericești înalță dragostei și prieteniei atât de emoționante imne, precum Sfântul Ioan i le-a înălțat în toate operele și în toate împrejurările vieții sale.

Pentru el, dragostea de Dumnezeu și de oameni nu este un cuvânt gol, ci cea mai vie și minunată realitate, singura pentru care viața merită să fie trăită, precum însuși spune: „Ce se poate asemăna cu dragostea? Nimic! Ea este rădăcina, izvorul și mama bunătăților, virtute care nu produce suferință, virtute plină de plăcere și aducând multă bucurie aceluia care o exercită” (*Scrisoarea 222*, P. G. LII, col. 733-734).

Prietenul adevărat este un *alt eu*

În concepția Sfântului Ioan, prietenia, pentru ca să fie puternică și trainică, trebuie să aibă temei, motiv și model pe Hristos, care Și-a dat viața pentru prietenii Săi (Ioan 15, 13). Marele arhipăstor precizează că prietenia este unirea atât de strânsă între cel ce iubește și cel iubit, încât să nu mai fie două persoane deosebite, ci un singur om, întărind ideea că prietenul este un *alter ego*, un *alt eu*: „dacă ai douăzeci de prieteni, vezi cu încă douăzeci de ochi, lucrezi cu încă douăzeci de mâini, mergi cu încă douăzeci de picioare. Un ins poate să fie datorită prietenilor în mai multe locuri deodată în același timp” (*Omilia LXXVIII, 4 la Ioan*, P. G. LIX, col. 425). Într-adevăr, în concepția Sfântului, dacă cineva are un dușman, atunci acel dușman nu este atacat numai de o singură persoană, ci și de cele douăzeci, și atunci trebuie ca dușmanul să cedeze, pentru că el nu este respins de o singură persoană, ci de douăzeci. Dacă unul ar fi lipsă, el nu este pentru aceea în pericol; el este bogat prin partea cea mare, prin ceilalți douăzeci; și partea care cade este astfel susținută, cea mai slabă, prin cel mai puternic. El nu mai merge singur prin picioarele sale, ci și prin cele ale celorlalți; el nu lucrează numai prin mâinile sale, ci și prin ale celorlalți. Fiecare din ei are zece suflete; fiindcă nu are numai el unul singur grijă de lucrurile sale, ci și ceilalți au la fel. Și dacă ar fi așa o sută sau o mie uniți împreună, va fi la fel, și puterea se va adăuga în proporție cu numărul. Astfel, „nu i se poate întâmpla nimic rău celui ce este înconjurat de atâția; gărzile chiar, care veghează la siguranța împăratului, nu au nici atâta vigilență, nici atâta atenție. Aceștia îl păzesc pe regele lor din nevoie, aceia îl păzesc pe prietenul lor din iubire și din

afecțiune. Or, iubirea are mai multă putere și forță decât frica. Regele este în teamă față de gărzile sale, prietenul se încrede prietenului mai mult decât în sine însuși și cu acest ajutor el nu se teme de cursele nimănu”. (*Ibidem*)

Prietenul sincer este cu mult mai dorit decât chiar lumina

Pe parcursul vieții sale, Sfântul Ioan a întâlnit oameni care au dorit să-l compromită sau să-i suprimă viața, dar și prieteni adevărați și devotați care i-au oferit ajutorul în vremurile tulburi și au luptat pentru el cu mult curaj și abnegație. Marele predicator, prin următoarele graiuri își exprima convingerea că „prietenul sincer este cu mult mai dorit decât chiar lumina. Și să nu te miri că zic aceasta, pentru că mai bine ne-ar fi dacă s-ar stinge soarele, decât a fi lipsiți de prieteni adevărați; mai bine ne-ar fi de a trăi în întuneric decât de a fi fără prieteni. Și cum este aceasta, eu vă voi spune. Mulți văzând soarele, sunt în întuneric, pe când dacă sunt înconjuțați de prieteni, nu ar suferi nici o scârbă. Eu vorbesc de prietenia cea duhovnicească și de prietenii duhovnicești, care nimic nu preferă înaintea prieteniei.” (*Comentariile sau Explicarea Epistolei I către Tesaloniceni*, omilia II, în vol. *Comentariile sau Explicarea Epistolei către Coloseni, I și II Tesaloniceni*, p. 179)

Scriind despre prietenie, *Gură de Aur* arată șicată plăcere și mulțumire are prietenia adevărată în sine. „Chiar de ai spune de mii de tezaure, totuși nimic nu ar fi mai de preț ca un prieten adevărat ... Te bucuri văzând pe prietenul tău, te înveselești, și sufletul tău având o mulțumire nespusă se contopește cu dânsul, și chiar de ți-ai aminti numai de el, cugetul tău tresare și se înaripează. Vorbesc aici despre prietenii adevărați, despre prietenii de un suflet și de un cuget, despre prietenii care preferă să și moară, despre prietenii care iubesc cu căldură, și nu înțelegem pe prietenii simpli, pe cei ce iau parte pe la mesele noastre și-i credem de prieteni în urma laudelor ce ne aduc, să nu credeți, zic, că vorbesc despre aceștia. Dacă cineva are vreun prieten așa precum spun eu, va înțelege desigur cuvintele mele. Chiar de l-ar vedea în fiecare zi, el totuși nu se satură; aceasta o dorește atât pentru sine, cât și pentru acela. Am cunoscut eu pe cineva, care se ruga de sfinți pentru prietenul său și le zicea, ca mai întâi să facă rugăciuni lui Dumnezeu pentru dânsul (prietenul lui – n.n.) și apoi pentru sine. Astfel este prietenul adevărat, încât nici timpul, nici locul nu-l pot împiedica de a iubi și a fi iubit”. (*Comentariile sau Explicarea Epistolei I către Tesaloniceni*, omilia II, în vol. *Comentariile sau Explicarea Epistolei către Coloseni, I și II Tesaloniceni*, p. 178).

Sursa: doxologia.ro

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274 , Str. Toma Cozma, nr. 41,
cod poștal 700 554, Iași, tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe
facebook

Biserica Toma Cozma

**PROGRAM LITURGIC LA
BISERICA NOASTRĂ ÎN
SĂPTĂMÂNA
13-20 noiembrie**

- **Duminică, 13 noiembrie,**
- ora 8.00, Slujba Utreniei urmată de Sfânta Liturghie
- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului
- **Miercuri, 16 noiembrie**
- ora 8.00, Acatistul Sf. Ap. Toma
- **Joi, 17 noiembrie,**
- ora 18.00, Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina
- **Vineri, 18 noiembrie,**
- ora 18.00, Sf. Maslu
- **Sâmbătă, 19 noiembrie,**
- ora 7.00, Utrenia urmată de Sfânta Liturghie
- ora 18.00, Slujba Vecerniei

CURS GRATUIT DE COLINDE

Ca și în anii precedenți, vom organiza la Biserica noastră Curs gratuit de Colinde adresat tuturor copiilor, elevilor, studenților și tinerilor de toate vârstele.

Înscrieri la tel. 0741 706 602,

Persoană de contact:

Vasilica Onofrei, specialist PR

**24-25 noiembrie:
Hramul Bisericii noastre**

**Odată cu intrarea
în luna noiembrie,
s-au inițiat și
pregătirile pentru
Hramul închinat
Sfintei Mari
Mucenițe
Ecaterina,
24-25 noiembrie.
Vă invităm să ne
oferiți sprijinul**

**Dvs. în organizarea sărbătorii noastre.
Detalii la Pangarul bisericii.**